პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

ლიტერატურული საქართველო

№ 16 (1445). პარასკევი, 16 აპრილი, 1965 წ. | საქართველოს საბჭოთა მწერლების კავშირის გამგეობის ორგანო | «ЛИТЕРАТУРУЛИ САКАРТВЕЛО» — ОРГАН ПРАВЛЕНИЯ СОЮЗА СОВЕТСКИХ ПИСАТЕЛЕЙ ГРУЗИИ | ფასი 10 კაპ.

დიდი სამამულო ომი და ლიტერატურა

აპრილის ბოლო რიცხვებში მოსკოვის მწერალთა ორგანიზაციის გამგეობა და სსრ კავშირის მწერალთა კავშირის სამხედრო-მხატვრული ლიტერატურის კომისიის ბიურო იწვევს პლენუმს, რომელიც მიეძღვნება ჰიტლერულ გერმანიაზე გამარჯვების 20 წლისთავს.

„დიდი სამამულო ომი და ლიტერატურა" — ასე ეწოდება ამ პლენუმს. მოსკოველი მწერლების გარდა პლენუმის მუშაობაში მონაწილეობას მიიღებენ საბჭოთა კავშირის სხვა ქალაქების ლიტერატორებიც.

პლენუმის გახსნა და შესავალი სიტყვის წარმოთქმა დაკისრებული აქვს ს. ს. სმირნოვს. მოხსენებებს წაიკითხავენ: ა. ალექსინი, ვ. დოროფეევი, მ. კუზნეცოვი, მ. ლუკონინი.

ფოტოკორესპონდენტები ამ პლენუმისათვის ამზადებენ გამოფენას. გამოფენის ერთ-ერთი განყოფილება მნახველებს გააცნობს დაღუპული მწერლებისა და ჟურნალისტების ცხოვრებასა და შემოქმედებას.

ვაჟა-ფშაველას ლექსების ახალი თარგმანები

ვაჟა-ფშაველას ნაწარმოებების რუსულ ენაზე თარგმნას დიდი ხნის ტრადიცია აქვს. ვაჟას ლექსებს თარგმნიდნენ თანამედროვე რუსული პოეზიის აღიარებული ოსტატები: ნ. ზაბოლოცკი, ბ. პასტერნაკი, მ. ცვეტაევა, ნ. ტიხონოვი, ო. მანდელშტამი და სხვანი, მაგრამ ვაჟას ნაწარმოებების რუსულ ენაზე სრულყოფილად გადმოღებისათვის კიდევ არ წყდება მუშაობა. ასპარეზზე გამოდიან ახალი მთარგმნელები, რომლებიც გულმოდგინედ ცდილობენ რუს მკითხველს ვაჟას პოეტური შედევრები უფრო სრულყოფილად მიაწოდონ, ვიდრე ეს მათმა წინამორბედმა მთარგმნელებმა შესძლეს.

ჟურნალ „დრუჟბა ნაროდოვის" მიმდინარე წლის მეორე ნომერში დაიბეჭდა ვაჟას სამი ლექსი: „მთებს", „მესტვირის ჩივილი" და „ირემს". თარგმანები ეკუთვნის ა. ტარკოვსკის. ლექსებს დართული აქვს მთარგმნელის პატარა შესავალი წერილი, სადაც იგი წერს:

„...დიდი პოეტის ხსოვნა მხოლოდ მის სამშობლოში როდია მტკიცე. იგი წლითიწლობით იზრდება და მტკიცდება ჩვენშიც. რუს მკითხველებს, რუსმა მთარგმნელებმა და პოეტებმა მის ხსოვნას არაერთი ნაშრომი მიუძღვნეს".

შემდეგ ა. ტარკოვსკი ახასიათებს ვაჟას შემოქმედებას, ლაპარაკობს მისი პოეზიის უდიდეს მნიშვნელობაზე და დასძენს:

„ჩემი მიზანია თარგმანებში შევუნარჩუნო ქართული ლექსის მეტაფორული აზროვნება, არაფერი დავუკარგო და არც არაფერი მოვუმატო მას, გარდა ამ დიდი პოეზიის სიაცრებისათვის ჩემი დი- [illegible] დი სიყვარულისა.

მკითხველმა განსაჯოს, თუ რამდენად მოვახერხე მიზნის მიღწევა".

როგორც ამ პატარა შესავალი წერილიდან ჩანს, ა. ტარკოვსკი ამზადებს ვაჟას ლექსების ახალ თარგმანებს, იგი ითვალისწინებს ცნობილი მთარგმნელების შეცდომებსა და მიღწევებს.

ლენინისადმი მიძღვნილი საღამო

მწერალთა კავშირის ქუთაისის განყოფილების პარტორგანიზაციის ინიციატივით 31-ე საშუალო სკოლაში გაიმართა ვ. ი. ლენინისადმი მიძღვნილი ლიტერატურული საღამო. საღამო შესავალი სიტყვით გახსნა სკოლის დირექტორმა მ. გველესიანმა. მოხსენებით — „ვ. ი. ლენინის სახე ქართულ მხატვრულ ლიტერატურაში" [illegible]

გამარჯვების 20 წლისთავის აღსანიშნავად

[illegible]

მხატვრის კეთილი

[illegible]

აკაკის უცნობი წერილები

10 აპრილს საქართველოს სახელმწიფო ლიტერატურულ მუზეუმში კრიტიკოსმა ბესარიონ ჟღენტმა წაიკითხა მოხსენება თემაზე: „აკაკი წერეთლის უცნობი პირადი წერილები". მომხსენებელმა ამ დოკუმენტების მეცნიერული ანალიზის საშუალებით მუქი მოჰფინა დიდი ქართველი მწერლის ცხოვრების [illegible]

მედიცინის და. მოქანდაკე ნ. ალექსიძე.

მოსკოვში გამოვა ახალი ჟურნალი

რუსეთის მწერალთა მეორე ყრილობაზე დელეგატთა მიერ დასმულ მრავალ საკითხთა შორის იდგა ყოველთვიური ჟურნალის „დეტსკაია ლიტერატურას" გამოცემის საკითხიც.

უკვე მიღებულია გადაწყვეტილება, რომლის მიხედვითაც ეს ჟურნალი მიმდინარე წლის ოქტომბრიდან გამოვა. ჟურნალი იქნება რსფსრ მინისტრთა საბჭოს სახელმწიფო ბეჭდვითი კომიტეტისა და რუსეთის ფედერაციის მწერალთა კავშირის გამგეობის ორგანო.

ორშაბათს, მწერალთა კლუბში

ორშაბათს, 19 აპრილს მწერალთა კლუბში (მაჩაბლის ქ. № 13) გაიმართება სამამულო ომში დაღუპული მწერლების მირზა გელოვანის, სევერიან ისიანის, ალექსანდრე სულავას, ვლადიმერ უბილავას, სანდრო ეულის, გიორგი ნაფეტვარიძის, დავით პატარიძისა და ია ჩხაიძის ხსოვნის საღამო.

დასაწყისი საღამოს 8 საათზე.

სიმონ ჩიქოვანი

შემოდგომის დღეები აჭარაში

მზის ჩასვლა

ზღვისკიდე, მთები და გორაკები,
ბორცვებზე მწვანე ჩაის ბუჩქები.
ღელვა არ ვიცი ზღვაზე ნაკლები,
მაგრამ მშვენების რიდით ვყუჩდები.

ჩრდილში ვდგავარ და ვბდები მორჩილი,
მწამს მესტუმრება ტალღა ჭოლართან.
მთები ხუჭუჭი და აქოჩრილი
ზღვისკენ მიდიან მწუხრში თანდათან.

გრძნობით სავსეა გულის ჰურჭელი,
ცაცხვი მაგრილებს თუ ნიავქარი.
ჩემი ცხოვრების ერთი ფურცელი
ზღვაზე ირხევა, ვით იალქანი.

დღე ხევსურივით ეშვება ქერა,
თუ ეფარება მიმწუხრის ლიბრი.
მეც მიყვარს ზღვაზე მზის ჩასვლის ცქერა
და შემოდგომის დღეებზე ფიქრი.

მთების გალობა

წითელ-ყვითელი ნაზი ბორცვები,
მზე ჩამავალი გვირგვინს ედრება,
მთები აწვდილა, როგორც ლოცვები
და ზღვა გართხმულა, როგორც ვედრება.

აჩუქურთმებენ ნაპირს ჩრდილები,
თუნუქის ფოთლებს ყრიან დაფნები
მამულის ძახილს ვემორჩილები,
ჭოროხის მღვრიე წყალს ვეწაფები.

ვინ გადალვარა მთებში მაჭარი,
ლაჟვარდი ვრცელი და უსაშველო,
და მეჩვენება, მთები აჭარის
მშვიდად გალობენ სარფის გარშემო.

გამოთხოვების საღამო

მწიფე გარემო თითქო მიღიმის,
ცა ლურჯია და უსასაზღვრო,
როგორც მეგობრის ჩუმი ღიმილი,
ზღვიდან მომყვება მყუდრო საღამო.

სიოც მომყვება ჭადრის მხლებელი,
ვტოვებ სილაზე შიშველ ბიჭუნებს,
ზღვისპირას მიჰქრის მატარებელი
და ქრება იქვით სავსე სიჩუმე.

მივდივარ, ფოთლებს მირხევს ნარინჯი,
ნამენს ატყვია მებაღის გარჯა
და მსურს მოვძებნო სიყრმის ნაბიჯი,
რომელიც ადრე ბალახზე დამრჩა.

მინდა, განვჭვრიტო განვლილი ყრმობა,
ქარვის თასებით ბუნების ლხინი.
მუდამ მიმძლვის წყურვილის გრძნობა,
როგორც ჰვერთხი და სიცოცხლის ქანი.

წყაროსკენ დოქით მივყვები გუმანს,
გზა გრძელია და ძნელად სავალი.
ვგავარ სოფლიდან მიმავალ სტუმარს
და მიდევნია ჩრდილი მრავალი.

***

გარს მახვევია ფერი ზაფრანის,
ჭადრის და ცაცხვის გრილი რტოები
და წეროების გუნდებს გაფრენილს,
როგორც სიმწიფის წლებს ვეთხოვები.

ხალისი

რტოებს კიდია ბუდეშურები,
იფნებს ეხვევა შავი ვაზები.
აჭარის მთებში მივეშურები
და, ტურფა მხარევ, რად მენაზები!

შენი სიმრთელე მქონდეს ნეტავი,
გითხრა მრავალგზის სხარტი კაფია.
შენს ჩაის ბუჩქთან ყველა მკრეფავი
მეცხვრე ტალღაზე უფრო სწრაფია.

ჩაის კრეფენ თუ ოქროებს თვლიან,
სცლიან სურნელით სავსე ფიალებს.
შეშფოთებული ფოთლები თრთიან
და ზღვა ფოთლების ნაცვლად შრიალებს.

მთვარიანის ფრთები გაშალა შრომამ,
ბუჩქზე დაფრინავს ცირას თითები.
ზღვასთან პირისპირ დგას შემოდგომა
და მჭიდრო ზვირთებს შევეჭიდები.

მწუხრზე ვუმღერებ განაბულ ბაღებს,
სულდგმულებივით დახრილან რტონი.
ხალხის ცხოვრების ალაყაფს ვაღებ
და ზრახვებს სოფლის სასწორზე ვწონი.

ნატვრა

ზღვის მომიჯნავე მამულის კუთხევ,
მოველ და გიძღვენ წრფელი მადლობა.
ჩემო აჭარავ, მწუხრზე მაკურთხე,
კვლავ დამიბრუნე ახალგაზრდობა.

ვნატრობ და ნატვრა სრულდება თითქმის,
თუმცა მეშლება ფეხი ლიბოზე.
ოქრომჭედელს ჰგავს მსახური რითმის
და შენც ბაჯაღლო შუადღე მიბოძე.

შენ დამიმშვენე მტევნებით ვაზი,
ზღვა აფრებით და მთები ფერებით
ხან ჩემ სტრიქონებს ფეხს წაკრავ გზაზე,
ხან კი ხელთ იღებ და ეფერები.

მაღლა აწეულ ქილის ქუდებით
მოგონებები მხვდებიან მთაზე.
მე ხანდაზმული ზღვასთან ვბრუნდები
და შენ სხივების ძნა მითავაზე.

მწყურვალი ვარ და მივაგარონზე
ნუ დამიტოვებ სურას ცარიელს.
მე უკვდავების წმინდა წყაროზე
ჯერ ერთი პეშვი წყალი დავლიე.

სულში ყირმიზი ბუჩქი მინთია,
ეზოს ჰიშკარი წუთით მივკეტე,
მინდა აჭარის გავხდე მინდია
და მთის ფერდობზე ვთესო სიკეთე.

მინდა გავიდგა ბორცვზე ფესვები,
სადაც გაშლილან ჩაის ბუჩქები.
ტალღას და ბალახს ვეალერსები
და ამ მშვენების რიდით ვყუჩდები.

ზღვის პირას

ზღვის პირას ნიკა მარტოკა მივლის,
მართობს, მინერგავს სიცოცხლის იმედს
ვსხედვართ, ვიგონებთ საყვარელ თბილისს
და შენზე ფიქრი გვეხვევა მძიმე.

ფურცლებს ყრიან და მიფრინენ დღენი,
ვერ ვავსებით სასტუმროს ოთახს.
ზღვა არის წყნარი და მოსაწყენი
და ორი სული უჩინრად შფოთავს.

ზღვაზე ილვრება სხივები უხვად,
მზისგან გაშლილი ქოლგები გვფარავს.
ორივე შენზე ცალ-ცალკე ვწუხვართ,
ზღვას და ერთმანეთს ვერ ვუმხელთ ვარამს.

ვერ ვამხელთ ფიქრს და ვსაუბრობთ
დიდხანს,
გაშლილ რიყეზე ვჩალიჩობთ ორი.
შენც ჩრდილოეთში ზღვის პირას ზიხარ
და ჩვენ ჰოგრიტით გვიყურებ მგონი.

ღამდება, ნისლში იზრდება ზვირთი,
მწუხრზე ვშორდებით დაისრულ წიაღს
და ნიკას, როგორც საამო ტვირთი,
შენი მზრუნველი ოცნება მიაქვს.

სულში ფოთლების ქარიშხალია...

სულში ფოთლების ქარიშხალია,
სიმწიფის შნო და მოწყვეტის საფრთხე.
მივდივარ, ვჩქარობ, არა მცალია,
უკვე გასულა ცხოვრების შუადღე.

ფურცლებზე დარჩა ჩრდილი თითების,
დაჭკნა ყვავილი, ფიქრის მთაფლავი
წინათ მეგონა, ხავსს ვეკიდები
და ხელთ მიპყრია თურმე თავთავი.

კიდევ შევიძლებ, ვიყო მთესველი,
ან მთის ფერდობზე დავკრიფო ნუში
წყალი ვერ შევსვი, ვერ მოვიწვენი
და შემოდგომა შრიალებს სულში.

თქორი გაქრა და შარა მშრალია,
მცირე საგზალი მიდევს აბგაში.
ჩემ სულში ქარის ქარიშხალია,
მცირე იქვე და ჩუმი განგაში.

მე ერთი ლუკმა პური მეყოფა,
ფინჩხა ყველი და ქინძილით ღვინო
და თუ შარაზე ღამემ შემლობა,
არ მეძინება, რად დავიძინო?!

***

სულის სანთელი ეგებ მიქრება,
არ მინდა ლოცვა და ზიარება.
კვლავ ჩამიარეს ძველმა ფიქრებმა,
გამომაფხიზლეს კვლავ იარებმა.

ჯერ არ მიგრძვნია მუხლებში დაღლა,
ჯერ არ გამქრალა სიყრმის ნუგეში
და საზრუნავი მეტი მაქვს ახლა,
ვიდრე მქონია სიჭაბუკეში.

ცხოვრების გზაზე

წინათ ზღვის პირად შემხვდი ნატიფი,
შენ მომაშორე ჩრდილი სიავის.
გეფერებოდა თითქო სათიბი
და მოვარდნილი ზღვიდან ნიავი.

ზღვაზე ვერ ვნახე აფრა ვერც ერთი,
როგორ მოფრინდი, ჰპოვე მიზეზი.
მე შენ სიყვარულს მთებში ვეძებდი,
მერმე ზღვის პირას დიდხანს გიცდიდი.

გულში შემოხველ, კარი დავლურსმე,
გზაზე გავკაფეთ ჯაგი და ტევრი.
ბევრჯერ გავშალეთ ჩრდილში საუზმე
და მეგობარი შემოგვრჩა ბევრი.

კერის ცეცხლივით ენთო იმედი,
ადრე გრძნობები მუდამ ჰქრობია.
წელი დაგვესხა ოცდაჩვიდმეტი,
მინ შემოვარდა და დაგვარბია.

მაინც არ გავტყდით, არ დავიფუქეთ,
მამულს გავყევით გზებზე მხარდამხარ,
ახლა არ სჩანხარ, შენ, სიჭაბუკევ,
შენ, გაზაფხულო, მაინც სადა ხარ?

ისევ ზღვასთან ვარ, როგორც დასჯილი,
მსურს საშკურნალო ბალახი ვთიბო.
შენ კი შორს წევხარ მხარში დაჭრილი
და მე მერყევა სიცოცხლის ლიბო.

დღეებს ვითვლი და ბევრჯერ გინატრე,
ვერ დავასრულე შენთვის უსტარი.
ლამემ წამართვა წუთით სინათლე,
თუ ცისფერ ცისკარს ვერ მივუსწარი.

მოვჯობინდით და ვფუსფუსებთ უკვე,
სამშობლოს შველას შევთხოვ ხანდახან.
საით გაფრინდი, შენ, სიჭაბუკევ,
შენ, გაზაფხულო, მაინც სადა ხარ?

მიდის და მიდის წუთისოფელი...

„ტიალი წუთისოფელი
მიდის, მიდის და მიდის...".
ვაჟა-ფშაველა.

სიცოცხლევ, მწუხრის ხმაზე მიმღერე,
ჩემთვის ჭალარა არ დაიშურე.
ეგებ მეწვია მთაში სიბერე
ცაცხვის ფურცლებით მომარიშურე.

მთა გავთიბე და ქარს მიაქვს თივა,
დამჭკნარა ნაზი ჩემი პირიმზე.
შორს ფართო-ფართო ფოთლები ცვივა
და მთით ვეშვები ვიწრო ბილიკზე.

როგორც მწუხარე ჰანგი შოპენის,
მე შემოდგომის შრიალი მესმის.
მიდის და მიდის წუთისოფელი
და მაინც დროა მეორე თესვის.

ხსოვნას შემორჩა ფიქრი რჩეული.
სათესლე ყანის ხორბალი წმინდა.
ფოთლები ჭრელი თუ ჭირვეული
ჯამოხუნდა თუ სულ დაიბინდა?

ზღვას გადავყურებ ნისლით ალობილს,
გზაზე მეხვევა ცაცხვის ფესვები.
რტოზე მწიფდება ცხარე ნაყოფი
და ანეულზე მე ვარ მთესველი.

მწვდება სიცოცხლის მიმწუხრის ჰანგი,
თუ შემოდგომის სიმღერას ვისმენ,
და მინდა სულის მაღლი და ჰანგი
მწუხრის მოსვლამდე გადავცე ვისმე.

გადავცე ბადიშს გრძნობა უცვლელი,
როგორ ვკურნავდით მშობლის იარებს.
მაინც რად დაჰქრის ცაცხვის ფურცელი,
ზღვა, როგორც ნემო, რატომ შრიალებს?

მეტყველი პორტრეტები

ლის პორტრეტებს, კომპოზიციებს, პეიზაჟებს. ამჟამად ხელოვნების ბევრი მოყვარული კარგად იცნობს მის ნა- [illegible]

ხიბლავს მოქსოვილი სამოსის ფერისა და განათების შერწყმებით, რაკურსული ხედების გადაწყვეტით. [illegible]

ფუნებლივად იხიბლება მისი თავისუფალი პოზით. იგი ოდნავ მოჭმუხნილი [illegible]

კოტე მესხი

სიმფონია ჩვენს თანამედროვეობაზე

როდესაც წლოვანებით ჯერ კიდევ ახალგაზრდა კომპოზიტორი ჩანაფიქრის სიღრმით და ინდივიდუალური სტილით, ოსტატობით აღბეჭდილ ნაწარმოებს შექმნის, ვფიქრობთ, ზედმეტია მას ახალგაზრდა ვუწოდოთ. თავისი შემოქმედებითი გზის ეს ზღუდე ს. ნასიძემ ჯერ კიდევ სამი წლის წინათ დაძლია, როდესაც შესრულდა მისი საფორტეპიანო კონცერტი № 2.

ამ ნაწარმოებით ს. ნასიძემ გარკვეული წვლილი შეიტანა ქართული ინსტრუმენტული მუსიკის განვითარებაში, მაგრამ ვინც კომპოზიტორის შემოქმედებითს ევოლუციას თვალს ადევნებდა, მისთვის კონცერტის წარმატება არ ყოფილა მოულოდნელი. ამ წარმატებას წინ უძღოდა ადრინდელი მიღწევები და ძიებები. პირველ საფორტეპიანო კონცერტში, პირველ სიმფონიაში, რაფსოდიაში (ორკესტრისათვის), საფორტეპიანო ტრიოში ყალიბდებოდა და იხვეწებოდა ს. ნასიძის შემოქმედებითი სტილი, მხატვრული სახეების გარკვეული წრე და თემატიკა, მუსიკალური ენის თავისებურება, გამომსახველი ხერხების არსენალი. ამ ნაწარმოებებში კომპოზიტორმა თანდათან გამოიმუშავა წერის დამოუკიდებლობა და თავისუფლება.

ს. ნასიძის შემოქმედებითი ევოლუციის თავისებურებაა კომპოზიტორის მისწრაფება მრავალნაწილიანი კომპოზიციისაკენ, მძაფრი კონტრასტების დაპირისპირებაზე აგებული დრამატული ნაწარმოებების შექმნისაკენ. მის ნაწარმოებებში მხატვრულ განზოგადე-[illegible]

[illegible]

...ზემოთ ითქმულს ისიც დავუმატოთ, რომ სიმფონიის პრემიერის დღეს ავტორის წარმატება სრული უფლებით გაიზიარა დირიჟორმა ზაქარია ხუროძემ და საქართველოს ფილარმონიის ორკესტრმა, რომლებმაც სძლიეს პარტიტურის სირთულეს და ნაწარმოები ჭეშმარიტი ემოციური ენთუზიაზმით და ოსტატობით შეასრულეს. და განა არსებობს კომპოზიტორისათვის უფრო საუკეთესო საზღაური, ვიდრე მსმენელისა და შემსრულებლის ენთუზიაზმი? სწორედ ეს სიხარული მიუტანა მეორე სიმფონიამ მის ავტორს სულხან ნასიძეს.

გივი ორჯონიკიძე

პარადის შემდეგ. მხატვარი რ. სტურუა.

ომგადახდილის მოგონება

იერიში

ერთხილად მივუყვებოდით ბილიკს, გვერდს ვუვლიდით ჭაობს. ხუთიოდე კილომეტრი ისე გავიარეთ, ძებირცეული არ შეგვხვედრია. ტყე ოდნავ გამეჩხერდა და თვალწინ პურისა და მზესუმზირის ყანები გადაიშალა, რომლის მიღმა კოპწია სახლები იდგა. ირგვლივ მყუდროება სუფევდა, თითქოს აქაურობას ომის ხმაურიც არც კი უგრძვნიათ.

თავთავი მუხლამდე გვწვდებოდა. პირველი სახლის ეზოს წინ, სადაც ყანა მთავრდებოდა, თხრილში გავწექით, მიდამოს თვალი გადავავლეთ, რომ მოულოდნელ ხიფათს არ გადავყროდით.

[illegible]

ხიდი კაერში

[illegible]

...ლოდ ახლა იგრძნო დაქანცულობა, არაჯათგამოლეული წლებს ... ავრობრიობის სახატერიოში. როგორც კი მიწვა, წამსვე ჩაეძინა.

გვიან ღამით, როცა გამოფხიზლდა, შეატყობინეს, ერთი საათიც რომ დაგვიგვიანებოდა, ავადმყოფს ... უშველიდნენ.

დიმიტრი შანშიაშვილი,
ავიაციის თადარიგის გენერალ-მაიორი.

ნამქერი

ხამამელ'ო ომის წლები იყო, ერთხელ, შუა ზამთარში, პალოდია ნაპავს კუჭი ასტკივდა. გარნიზონის ექიმები დივიზიის შტაბში გამოიძახეს. ტყვიასავით მძიმე ღრუბლები ჩამოწვა. ნამქერი ამოვარდა და ტუნდრას თეთრი ბურუსი მოედო. ავადმყოფის მდგომარეობა კი ყოველ საათს უარესდებოდა, უახლოესი საავადმყოფო ორმოც კილომეტრზე...

[illegible]

ნოე იაშვილი

1945–1965

ᲛᲬᲔᲠᲐᲚᲘ

ᲠᲐᲜ ᲛᲝᲛᲣᲚᲘᲧᲝᲤᲘᲚᲘᲧᲝ ᲛᲬᲔᲠᲐᲚᲘ

ᲛᲘᲠᲘᲐᲜᲘ ᲛᲔᲤᲘᲡᲬᲐᲠᲘᲫᲔ

ᲑᲐᲠᲗᲚᲛᲘᲗᲔᲡ ᲓᲦᲔᲗᲔ

III საკავშირო ბიჯი ხელოვნების ქმნილებაზე — ᲐᲚᲔᲥᲡᲘ ᲩᲘᲜᲩᲘᲜᲐᲫᲔ

ᲐᲮᲐᲚᲘ ᲨᲔᲮᲕᲔᲓᲠᲐ „ᲜᲐᲢᲕᲠᲘᲡᲗᲕᲐᲚᲘᲡ“ ᲒᲛᲘᲠᲔᲑᲗᲐᲜ

ᲒᲘᲝᲠᲒᲘ ᲛᲔᲤᲐᲥᲘᲠᲘᲫᲔ

თეატრის მოღვაწენი — მშრომელთა სამსახურში

კ. მარჯანიშვილის სახელობის თეატრმა ამ რამდენიმე ხნის წინათ ახალი წარმოდგენა უჩვენა მაყურებელს — დაიდგა გამოჩენილი ქართველი დრამატურგის პ. კაკაბაძის „კახაბერის ხმალი." სპექტაკლმა ცხოველი ინტერესი გამოიწვია. მიმდინარე სეზონში ეს ჩვენი თეატრის მეხუთე პრემიერაა.

სეზონის ბოლომდე თეატრი კიდევ ორ ახალ დადგმას განახორციელებს — ჟან ანუის დრამას „ჟანა დარკი" (ტორილა. თარგმანი გრ. აბაშიძისა) და ო. ჩხეიძის კომედიას „ვისია ვისი".

ჟანა დარკის ლეგენდურ პიროვნებაზე მრავალი მეხანიშნავი ნაწარმოებია შექმნილი. საკმარისია დავასახელოთ ფ. შილერის „ორლეანელი ქალწული" და ბ. შოუს „წმინდა იოანა" (ეს პიესა 1929 წელს დადგა ჩვენს თეატრში კ. მარჯანიშვილმა). ჟან ანუიმ, პროგრესულად მოაზროვნე თანამედროვე მწერალმა, ჟანა დარკის ისტორია ორიგინალურად, ახლებურად და ჩვენი თანამედროვეობის თვალსაზრისით გაიგო და გადმოგვცა.

სპექტაკლს სდგამს რეჟისორი ლ. მირცხულავა. მხატვარია გ. გუნია, კომპოზიტორი — გ. ყანჩელი...

...სი?" — გვხიბლავს ცხოვრებისეული, ნათლად და მართლად დახატული სახეები, მახვილი, დახვეწილი დიალოგები. დამდგმელი რეჟისორია ი. კაკულია, მხატვარი — შ. ხუციშვილი, კომპოზიტორი — ა. ჩორგოლაშვილი. როლებს ასრულებენ: რესპუბლიკის დამსახურებული არტისტები ი. ყიფშიძე, თ. თოთრაძე, ი. ტრიპოლსკი, ი. ოსაძე, ა. ვერულეიშვილი, გ. გოცირიძე, მსახიობები მ. ბიბილეიშვილი, ეკ. ვერულაშვილი, გ. ციცქიშვილი და სხვები.

სპექტაკლი ნაჩვენები იქნება აპრილში.

ამ ორი ახალი წარმოდგენით ამოიწურება მიმდინარე სეზონის შემოქმედებითი გეგმა. 15 ივნისიდან თეატრი გასტროლებს იწყებს ბათუმსა და ქუთაისში.

როგორია მომავლის გეგმები? შეხვედრისა და მხედველობის ხაზით გვაქვს რამდენიმე პიესა: ი. ვაკელის „აპრაკუნე ჰიმჯიმელი" (ახალი რედაქციით), ე. ცეცხლაძის „წიუკითხავი წერილი"...

...

ჩუმიანი დღე.

ამარასა და სამხრეთ ოსეთში

„გამარჯობა, ჩემო ქალაქო"

შეხვედრები, საღამოები

ახალი წიგნები

გალაკტიონ ტაბიძის ქუჩა № 21

ახალი შეხვედრა „ნატვრისთვალის" გმირებთან

...მართავენ შემოქმედებითი დისკუსიას თემაზე „ქართული მწერლობა 1964 წელს". მომხსენებელი ბესარიონ ჟღენტი. დასაწყისი საღამოს 7 საათზე. შესვლა მოსაწვევი ბარათებით.

რედაქტორი იოსებ ნონეშვილი.
სარედაქციო კოლეგია: ხ. ბერულავა, ა. გომიაშვილი, ა. მირცხულავა, მიხ. მრევლიშვილი, გ. ნატროშვილი, ბ. ჟღენტი, ერ. ქარელიშვილი, ს. ჩიქოვანი.

ИНДЕКС 68449 ... თბილისი, ლენინის ქ. № 14. უე 04710